

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सप्तदशभिः पंचप्राणमनोबुद्धिदेशेन्द्रियैः गुणैः सत्त्वादिभिः कर्मभिः शुक्लकण्ठैः दैव्यपंचदशकलावैराजीयास्सक्ताः पूर्वार्धेऽलिंगभंगउक्तः उत्तरार्धेऽस्थूलभंगउक्तः उभयोरप्ये कोनविंशतिमुखत्वस्य मांडूक्येतुल्यवच्छवणात् तान्येवैकोनविंशतिरंतर्भावेण सप्तदशपंचदशच भवंति ॥ ४० ॥ क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा सर्वगुणत्वमायया निर्गुणत्वं स्वतः ॥ ४१ ॥ प्रद्युतौ निर्गती ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

ब्रह्मास्थानुर्मनुर्दक्षोऽभृगुर्धर्मस्तथायमः ॥ मरीचिरंगिरात्रिश्चपुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ ३५ ॥ वसिष्ठः परमेशी च विवस्वान्सोम एव च ॥ कर्दमश्चापियः प्रोक्तः क्रो
धो विकीर्त एव च ॥ ३६ ॥ एकं विंशतिरूपन्नास्ते प्रजापतयः स्थिताः ॥ तस्य देवस्य मर्यादां पूजयंतः सनातनी ॥ ३७ ॥ देवं पित्र्यं च सततं तस्य विज्ञायत तत्त्वतः ॥
आत्मप्राप्तानि च ततः प्राप्नुवंति द्विजोत्तमाः ॥ ३८ ॥ स्वर्गस्या अपि यैकेचित्ता न्नमस्यंति देहिनः ॥ ते तत्प्रसादाद् द्रच्छंति तेनादिष्टफलां गतिं ॥ ३९ ॥ ये हीनाः सप्तद
शभिर्गुणैः कर्मभिरेव च ॥ कलाः पंचदशत्यक्तास्ते मुक्ता इति निश्चयः ॥ ४० ॥ मुक्तानां तु गतिर्ब्रह्मन्क्षेत्रज्ञ इति कल्पिता ॥ सहिसर्वगुणश्चैव निर्गुणश्चैव कथ्यते
॥ ४१ ॥ दृश्यते ज्ञानयोगेन आवांच प्रसूतौ ततः ॥ एवं ज्ञात्वा तमात्मानं पूजयावः सनातनं ॥ ४२ ॥ तं वेदाश्चाश्रमाश्चैव नाना मतसमास्थिताः ॥ भक्त्या संपूजयं
त्याश्रुगतिं चैषां ददाति सः ॥ ४३ ॥ ये तु तद्भाविता लोके द्येकांति त्वं समास्थिताः ॥ एतदभ्यधिकं तेषां यत्तत्तं प्रविशंत्युत ॥ ४४ ॥ इति गुह्यसमुद्देशस्तवनारदकी
र्तितः ॥ भक्त्या प्रेम्णा च विप्रर्षे अस्मद्भक्त्या च ते श्रुतः ॥ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० चतुर्विंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥ ॥ ४६ ॥
भीष्म उवाच स एव मुक्तो द्विपदां वरिष्ठो नारायणेनोत्तमपूरुषेण ॥ जगाद वाक्यं द्विपदां वरिष्ठो नारायणं लोकहिताधिवासं ॥ १ ॥ नारद उवाच यदर्थमा
त्मप्रभवेण जन्मकृतं त्वया धर्मगृहे चतुर्धा ॥ तत्साध्यतां लोकहितार्थमद्य गच्छामि द्रष्टुं प्रकृतिं तवाद्यां ॥ २ ॥ पूजां गुह्यां सततं करोमि परस्य गुह्यं न तु भिन्नपूर्वं ॥
वेदाः स्वधीता मम लोकनाथ तत्तपो नानृतमुक्तपूर्वं ॥ ३ ॥

अस्मिन्नेवाध्याये सर्वे प्रश्नाः समाहिता ज्ञेयाः ॥ ४५ ॥ इति शांति० मो० नै० भा० चतुर्विंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥

॥ ५ ॥

सरवेति ॥ १ ॥ आत्मप्रभवेण स्वयं भुवा जन्म

अवतारः आद्यां मूर्तिं श्वेतद्वीपस्थां ॥ २ ॥ तद्वर्शने त्वस्याधिकारं संपत्तिमाह पूजामिति ॥ ३ ॥